

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 6.

У Новом Саду, 16. марта 1908.

Год. II

Стармлади: Држ. . . .

Из „Народне Потере“.

Збор шовена:

Што ти је Јашо, највећма жао?
Ил ти је жао Ђорђа бабајка?
Ил ти је жао радикалне странке?
Ил ти је жао пенштанских стазица,
Пенштанска стазица и другарица.

Јаша (у басу):

Није ми жао Ђорђа бабајка,
У њег' је брада па нек се вајка.
Није ми жао радикалне странке,
Док ми је судопер „Заставе“ мајке.
А зашто да жалим старе стазице
Старе стазице, шовенске другарице,
Јер док је у мене деснице јаке —
Доспети могу у вацке буцаке.

Збор шовенскиња:

Па реци Јашо, која је та прија,
Око које ти се срце савија?

Јаша (у тенору):

Ах! Срце ми однесе она прија
Јаој! Манастирска штампарија.

У њу ће да седне Руварац прота
Јао, ал ће нас сад истом да мота.
Нико ме не позна ко Мита Руварац
Он нам је зад'о смртни ударац.

Са погребом † стрине радикалне странке.

У Карловцима. Шта свет дивани
о покојници.

На Карловце се спустио црн облак,
као Јашина душа, и полако ромиња
киша. Ноћ је двадесет деветог фебру-
ара по франковачком календару. На
пијаци се слегао силан свет — Тил-
дика и пиљарице Тина и Перса — и
разговара се.

— Ето, ето, јесам каз'о: Карловци
се у црно завили па плачу...

— Иди лудо, шта бунцаш. То је
облак и киша. Дош'о си и ти да до-
бијеш свећу; добићеш...

— О, аај Тино, а јер ће покојни-
цу да саране обноћ, а истом је си-
ноћ и умрла.

— Ђут' шта ти знаш. Мени је
каз'о доктор Лазо, да се она мора
уклонити пре двадесет и четири сата,
јер је отровна.

— И ју, отровна?! Сирота!

— Да, висте луде а не Тилдика.
А знам и зашто ће ју сад ноћас са-
ранити.

— А ко зашто?

— Зато — да се деца не плаше,
јер је страшна као да су ју премлатили
самосталски хајдуци. Јест, јест.

— Иди молим те.

— Још мало па ће звонити. Само-
сталци су дошли шнелцугом, а ради-
кали из прека дошли су теретним
цугом. Јест, ја сам то видео. У по-
следњем вагону била је и једна ба̀ла
Бала.

Све ја знам. Биће и даће код То-
рера.

— Зар не у двору?

— Нема дико — што рекла Вра-
чевица.

— О мај Персо, та само нек ба-
дава не цоњамо.

Чуј, чуј, ето већ звоне. Ајдемо те
у доњи крај ајде Тилди. —

Спровод и банда-рије.

После поноћи кренуше сва кола;
и она на коњима, што вуку ђубре у
Дунав, и она на воловима, што разно-
се ђубре по виногради. Самосталци
отишли код горње капије да дочекају
покојницу.

У доњем крају отворише се на
једној кући — близу покојне ради-
калске шпаркасе — врата и спровод
се крену. Напред иде најпречаснији
патер Платон и носи на копљу —
које је направио за овај случај од
некакве буце и некаквог ножа —
„Заставу“. Шта на њој пише, није
се могло прочитати, јер је било на-
труковано на шовенско јеврејском је-
зику. Патер пева лагано: „Ко веру и
народ издати мож', томе не помаже

ни јашин нож; ајао тужна покојнице наша, ала те заведе и усмрти јаша. За платоном иде четрдесет дуплира; носе их некакве живе лутке, које саме могу да иду. Говорити и мислити нису те лутке, кажу, никада ни могле, јер им је неко покварио машину.

Румски коњ.

За дуплирима вуче један — онај румски — коњ на таљигама сандук и нариче кукаван, како би и он волео да није више коњ као што ни брат му Јаша није више магарац.

Велико звоно.

Велико звоно оно што је некада брујало де—фрау—дант чује се чак како из Новог Сада и сада одјекује:

Де—фрау—дан—ти.

Ко је дао таљиге; а ко сандук.

Таљиге је уступио прота Јеремић, а сандук је направио неки вацки тишлер, који се настао у Новом Саду. Сандук је мајсторски израђен, као да га је какви робијаш рецкао. На сандуку који је црвено као крв обојадисан пише: „Наша стрина. Разболела се на туцин дан 1886. — а погинула од своје руке. У место крста су прекрштена два ножа.

Пратња.

За сандуком иду два сирочета: Лишавац и Вочић. Плачу, све се разлеже по пијаци: „тешко нама мила мајко: што ли ће ти сиротице твоје, тебе народ куне свакојако, што с издала образ име своје — ајаој!

За децом иде неколико црних капута, што су дошли екстра теретним возом из прека.

Сировод је стао.

Код горње капије стадоше. Онај сувоњави Прибићевић попе се пред пивару. Чим то видеше Карловчани, пожуре се да чују, како ће сад тај Личанин да „кукурече“.

Говор Личанина.

Мили народе!

Дужност ми је да у име покојнице сестре, кажем неколико ријечи.

Покојница је никла из српске крви, проливане на једној станици. Била је лијепа на око, — али погана у срцу и души... једном речју — и ако није лијепо о покојницима ружно говорити — непоштена. Што рекли: дигла аљку на батаљку па ударила у трговину. Најрадије се продавала туђину — и великој господи, који је разуме се после — цакнуше, и она се кукавица нашла на улици. Кад је после прешле у Срем и хтела да подводи и наше честите Сремце великој господи, дохвати је народ — и премлати кољем. И ево је сад где лежи пред вама скрханих руку и сломљених ногу... уцмекана. Избијена као вб у купусу. Занемииала су »златоуста“ усташца... усануле су оне лукаве примамљиве шарене очи. Она је уцмекана. „Дела“ њена ће се још дуго и дуго причати у народу, као дела славне помпадуре. Нека јој се Бог смиљује и прими њену грешну душу, која је за ово кратко али тешко боловање много препатила. Бог да јој па мет прости!“

Покојничиној породици управо из породици ударе сузе на нос, које обрисаше рукавом.

Коњ крену...

Неко дрекну:

— „Јаша с ножом!“

Сви се разбегоше, а чилаш нагне у Дунав....

И ТО ЈЕ ЗНАМЕНИТОСТ.

Странац: Кажи ти мени мали, има ли каквих знаменитости у вас, да се могу видети?

Малиша: О, како да не. Совра Зец, уме да мрда ушима, а Јуца Мачкова има бркове.

Оптужујем

пред прошлошћу и чврстим карактерима против Папићем и Јеремићем, пред садашњошћу и радикалском Митровицом и Карловцима,

пред будућношћу и Јашиним законитим и незаконитим потркушама,

пред историјом вацке тамнице и новосадске железничке станице, друштва „Братства“, карловачком новчаним заводом, и народним забавама,

пред целом Европом и Раухом и Балом,

пред свим светом и мађарском коалиционом владом:

ову преступну годину, што већ у почетку свом нанела онолику несрећу јашиним радикалима;

»Браник“ и оног старог борца Полита, што неустрашиво брани Српство и годинама износи, још пре самосталаца, најчистије истине о раду радикала;

месец фебруар, што је допустио да дим (или мађарски Rauch) однесе онолике радикалске мандате са вагонима обећања;

»Србобран“ и ону тројицу око Србобрана, што с дана на дан, верно износе поквареност радикалског вође;

онај час, када су на ужим изборима добили радикалским кандидати мандат за — тужну конференцију у Рокнићевој кући;

целу српску штампу, што се истиче, како би што боље и исцрпије приказала издајничка рад јашине дружбе;

Сву словенску штампу, што народно издајство гледа оличено у дебелом и тешком јашини. Оптужујем:

мађарску владу, што ни толико шпирта неће да набави из диспозиционог фонда, како би свог највернијег слугу сачувала прошлости цела; и што неће више да верује да српски народ може водити човекоубијца.

Оптужујем све Србе:

што им се наједаред отворише очи и сви се почеше курталмасати издајничког радикалства, што се усуђују говорити: „лажеш ко јашина „Застава“ „лажеш ко јашна вацки.“

Оптужујем:

неке српске листове, што се још на једног јашу осврћу и његовим именом своје ступце каљају.

Оптужујем:

сунце, што и на јашу још сја и његове пришипетље грије, да им мртвила буде топлије;

Оптужујем:

планету Нептун, што нећеда јашини и његовој штамарији изнајми стан.

Оптужујем:

васиону: што је прицепила гљивице јашина радикалства на швабу Штесела, који је издао руски народ, а није их хтела препети и у Јапан.

Оптужујем:

себе самог, што и светло-укаљаним Јашом и поштено — одбаченим живим мртвацима родокаљима заузет простор у овим ступцима.

Е. Стармлади.

Шта ко моли Бога да не снови.

§§ Мата Косовац моли Бога, да не снови — Руварца.

□ Пишпек Габор моли Бога, да не снови — самосталце.

‡ Даљски кукурузар Жарко моли Бога, да не снови — пакрачки декрет.

— Вочић моли Бога, да не снови — петицију.

+ Комесар Раух моли Бога, да не снови — ногу.

✠ Јаша Томић моли ђавола, да не снови — срп. хрватску коалицију.

○ Кошут моли Бога, да не снови — Дебрецин.

✠ Апоњи моли Бога, да не снови — Бјерсона.

= Пазовачки „случајни становник“ — моли Бога, да не снови сто седморице,

✠ Кузман Миловановић моли Бога да не снови — пекмез од шипака.

** Школски референт Ђорђе Поповић, моли Бога, да не снови — асуру.

△ „Браник“ моли Бога да не снови — преску парницу.

✠ „Zasztava“ моли Бога да не снови — празне јасле.

✠ Ерентал моли Бога да не снови — руску шубару.

= Дисиденти мађарски моле Бога да не снови — саборску брњицу.

× Радикалски кандидати за хрв. сабор, моле Бога, да не снови — сремске ледине.

|| Краљ Петар моли Бога, да не снови — контра заверенике.

Црногорска влада моли Бога, да не снива — земљотрес.

△ Неко моли Бога, да не снива — Хардена.

✚ Ердељан еш Чанак моле Бога, да снивају — апсану.

+ Литерарни мајмуни, моле Бога да не снивају — „Стармладог“.

☺ „Стармлади“ моли Бога да не снива — да га пресађују.

⊙ Један професор новосадске гимназије моли Бога, да не снива пре испита — страјк.

⊞ Један књиговођа, једне велике српске установе, моли Бога, да не снива — путописне цртице из Србије на рачун срп. нар. позоришта од Симе Станојевића.

✳ Одговорни уредник „Застави“ моли Бога, да бар не снива »Штампу“ из Србије.

✚ Др. Сос, моли Бога, да не снива — Др. Малешевића.

А наша администрација једино моли Бога, да снива — наплаћени дуг од свију којима је послала уз овај број опомене:

Администрација „Стармладог“.

У СВЕТ.

У свет, у свет, тако често
Шапућу му болне груди,
Ој у свет бих, ал на жалост
И тамо су, кажу — људи.**)

ПОЗНАВАЊЕ.

— Себи у албум. —

Познат' змију шаренију,
За то нису нужне мреже.
Ал познаши отровнију
То је мучно, то је теже.

***) Јаког не би рад међу људе — него међу нељуде
— као бивши магарац тежи животињама.

Пр. Ур. „Ст.“

МОМЕ РАДИКАЛСКОМ ПРОГРАМУ.

Уз наш програм свак би стао
Кад би могло бит',
Да с' поглади по трбузу
Па да буде сит.

ДАНАШЊИ СВЕТ (самосталски).

Са каменом вавек само живе шуку,
А мртваца када у гробницу свуку,
Њега земљом бију да му буде лака
— Тек челу хвала одаје се свака.

ДАНАШЊА ХВАЛА (у „Застави“).

У звожђе лакше концем се боде,
С цуром се свадит' лакше је брале,
Лакше је можда пити и воде,
Но триста да те лудаци хвале.

ОД ПОПА ДО КОВАЧА.

Слабу вајду брале има
Који ропске ланце кује;
Данаске се боље плаћа,
Оном ко их наручује.

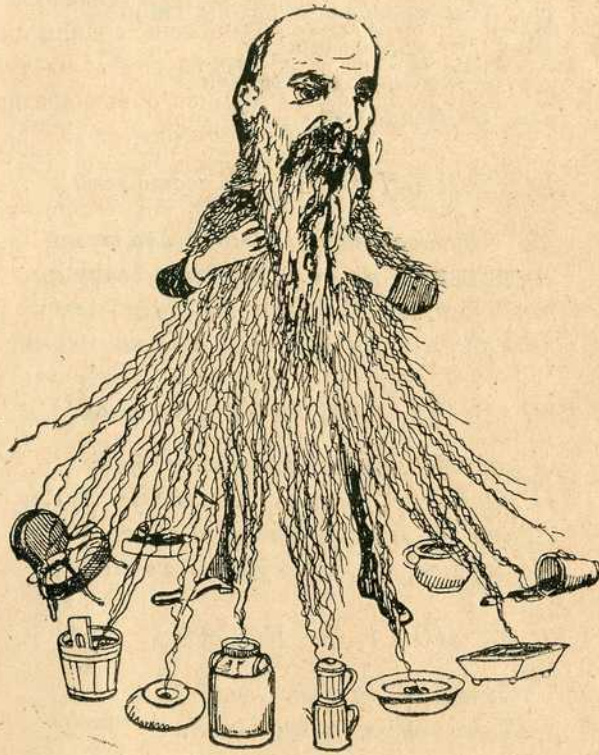
Ковао је ланце тешке
За модерно доба ново,
Ковао је, али срећу
Срећу себи није сковао.

Јадни брале! залуду се
По картици*) снажно туче,
Када слабо за то хајеш
Ко ће ланце те да вуче.

А поштење своје можеш
Знај у ветар сво да бројиш
Док пред подлим нишковима
Са погнутом главом стојиш.

А све догле док то бива
Нема теби помагача,
А далеко увек биће
Знај од попа до ковача.

*) радикалској епопи.

ОГЛАС ДРАЖБЕ.

Успркос обријаном Миши, на основу Раухове дозволе, а из разлога, што ми је на увек одузета пештанска штипендија, одлучио сам, наоко би колко-толко дошао до новца, да путем јавне лицитације продам своју знамениту браду, која је — ах — некад била и у делегација. Продаваће се поједине длаке, а цена је за сваку утврђена по дужини, дебљини и боји.

Потписани придржава себи право да самосталцима, који би хтели да дођу до тог ретког спомена, јефтиније прода, него личивутима.

На евентуалну препоруку господара Ј. Томића продаћу целу браду ђутуре самосталском саборском клубу — под условом, да њихов председник мора затакнути исту за шешир, како би ма на сокаку било нешто радикалско више.

У прним Карловцима.

Dr. ЂОРЂЕ-жалосни
чију браду у свашта турају.

Седница управног одбора

наше народне радикалне странке.

(У седници су присушни сви пропагандисти кандидати заједно са г. председником, који глади дугу браду и Јашом, који је спустио руку на корице.)

Председник: Вала браћо моја, по избору, ја од кад памтим себе, браде ми моје — грдније бруке наше странке није никада доживела.

Др. Сос: А туцин-дан?

Јаша: Седи, Августине!

Председник: Молим г. Илијћа, да се не удаљује од предмета.

Мркша: Бранко, држи нос у футрол.

Др. Сос: Којешта!

Др. Деме: Тако је. Ваљда нисмо у Угарском сабору.

Манојловић: Доста што тамо не смемо да писнемо противу владе. Јаша нам је забранно.

Јаша: Нисам браћо. Говорите колико је коме воља. Само имајте на уму оног гаврана са комадом сира у устима, — шта му је пасирало кад је почео да гаче...

Сви: Тако је, тако! Волијемо сир!

Јаша: Ако вас сврби језик а ви испустите из уста автономну цуцлу — па гачите колико вас је воља.

(Бука, вика, дерњава, лутање песницама).

Сви: Не, то не дамо. Не дамо!

Јаша: Ја се увек држим оне пословице: иди мудро и не гини лудо!

Жарко „тумач“: Па апак при последњим изборима погибосмо сви и мудро и лудо.

Др. Сос: Кривица је и онет до нашег вође.

(Бука, вика.)

Мркша: Бранко, држи нос у футрол!

Сви: Нос у футрол, у футрол.

Бранко (бацака се ногама): Нећу... нећу нос у футрол. Оон је крив.

Председник: Мир господо, не упадајте г. говорнику у — сос.

Др. Сос: Да је наш вођа који предводи стадо остас магарац као што је био — стадо би било ишло и даље за њим, ма и стрмоглав... Народ није марва!

Чика Миша (ђити и удара песницом о кљуцу). Марва је. Марва! Ја сам то казао још пре неколико година. И ево доказало се да сам имао право.

Мркша: Бранко, нос у футрол.

Председник: Јаша има реч.

Јаша: (*Фразира у фигурама*) Браћо! Ви знате како је то кад онај који је рад да добије, метне све на једну карту и повикне: банк! Њему може лако да се деси и да је трона. Онај који удара на банку, мора рачунати — да ће један пут, па и два пут, па и три пут — бити трона. Ко с тиме не рачуна, тај нека не пуца на банку.

Сви: Тако је, тако. Живели народни фондови!

Др. Сос: То је све лепо, нисам ни ја противан дрпању народних фондова, држим да сам то и доказао, а верујем да није противан ни мој поштовани колега Др. Дџме. Ако је ико противан народним фондовима — нас двоје заиста немамо разлога; — само питам ја господо, како на који начин да се сад народ слаже. Пре избора смо писали у нашој личној регулацији како у Бановом програму има нечег »лепог, доброг,« — и како ћемо ми њега потпомагати — разуме се рачунајући на чика Мишине речи да је народ заиста марва, па да ће поред све наше дерњаве противу пређашњих влада сад одједаред за љубав Јашине брице — гласати на владу, која хоће да том народу језик одсече. А као што Вам је познато господо: *у језику народ живи!* Одсечеш ли му језик — посекао си народ!

Сви ћуше.

Председник: Пошто на ово од нашег дворског лудака, још луђе питање, видим да нико не уме да одговори, позивам нашег навећег живућег фразера да га побије и утуче главу.

Др. Сос: Шта ћемо кад и лудом кад год светло пред очи дође.

Јаша. Као што сам утучао свест, овде мојих поштованих другова зацело би утучао и свест мога поштованог предговорника, али на жалост то се њему ипак не може десити...

Сви: За што, за што?

Јаша: За то што никада памети није ни имао. — А где нема — ту и цар губи право.

Сви: Тако је, тако!

Један глас: Живио наш радикалски краљ Јаша!

Јаша: Кад сам могао с Раухом пактирати и поред свег тога самосталце бедити да су они с Раухом пактирали, — на који су ми лелак ипак наишла, јер непрекидно се бране — уместо да пљуну и с презиром преко тога пређу, ваљда ћу умети и даље мојим телићима лагати. Ако те неко удари буџом по глави па те свали

и ту премлати, а ти ако се још снажним осећаш да се ипак на ноге можеш подићи па ма гегуцати, хоћеш ли остати на земљи па ту скапати или ћеш покушати да се опет подигнеш?..

Др. Сос: Остаћу на земљи.

Председник: За што?

Др. Сос: За то што кад сам на мртво име к'о нас испребијан, да више не ваљам ни љидима ни Богу, боље је да све четир опружим него онако богаљаст и кљаст да другима паднем на терет.

Јаша: Па зашто се онда не обесиш?

Бранко: А за што да се обесим?

Јаша: За то што си ти од Др. Малеша испребијани нас...

Мркша: Он предпоставља обесити се о народне фондове.

Јаша. Не мислиш да си ти фондовима на терету?...

Др. Сос: Ако ћемо истину рећи, на терету смо ми сви...

Председник: Онда чујте говорника.

Јаша: Чита:

»Српска народна радикална странка имала је при прошлим изборима да се бори противу хрватско српске коалиције и њеног новца, против Старчевићеве странке права, као и »против« власти, које су свим силама »помагале« коалицију.

И ако српска народна радикална странка није постигла успеха у мандатима, (?) она је »добила« на биралишту необорима доказа, да је у народу српском врло знатно »ојачала« и да се већина Срба бирача »слаже« са програмом и са гледиштем српске народне радикалне странке.

Управа српске народне радикалне странке сматра одгађање сабора краљевине Хрватске и Славоније као уставно и осуђује држање српских самосталних листова у српском питању које је у нашој странци како у ужој тако и широј Хрватској сасвим напуштено.

Поред свих тешких политичких прилика, у краљевинама, Хрватској и Славонији »српска« »народна« радикална странка стоји на становишту, да до успеха могу довести само »велика« и звечећа начела, која се и у променљивим фазама дневне борбе никад не губе из вида него мора имати за основу општу корист радикалне странке.«

Председник: Има ли ко год примедбу да учини?

Др. Сос: Имам ја!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Председник: Изволите!

Др. Сос: Молим да неко ово објави у „Стармладом“.

(Усваја се једногласно и одлазе у двор на ручак, где их економ дочека испруженом шишком на који се сви обезбеку.)

С р б и ј а н к а.

Успех Пашићеве владе.

„Пријатељство са Сукнаревим и спремања добровољаца бугарских за упад у Србију да спречи Србији улаз у Македонију,“ одвођење краља српскога у походе *вазалном кнезу* у престоницу његову, задовољавања са враћањем посете *уз душ*, у Нишу, повлачењем прве крунисане главе до жељезничке рампе и добијања брилијантских слика, и табакере од «врло умнога Кнеза» уништавања све четничке српске акције у Македонији, хапшење и протеривање срп. војвода из слободне Србије, савијања краљевинске грбине и за увреду једне — дро. е бугарске, напуштања велешко-дебарскога владичанскога питања, прекидања свих националних веза са поглаварима српске пркве и народности у Старој Србији и Македонији. Уступања Аустријске жељезничке везе Србије са њеном стратегијском боканском жељезницом на Увцу, најзад и до примања аустријске ветеринарне контроле у самој Србији и т. д.

Б О С А Н Ч И Ц А.

Ни најглупљи босанац више неверује Јакову Томићу — само још неки босански српски лист одржава везу преко једног «ватреног Србина,» који је препоручио руског певача Серебрјаковог Кости Херману.

С Т Р Е Л И Ц Е.

— Мађарски политичари веле да се они не могу одрећи мађарског језика у жељезничком питању — у Хрватској. Па наравно, човек се може само оног одрећи што је његово или ће бити његово. А то нити је било нити бити њихово. Бар у Хрватској.

— Данас сви вигени штампају на својим посетницама заступник Н. Н. куће др. Лизавац мисли на својим посетницама штампати: заступник горњих кућа Rauch & Kossutha.

САЛОНСКИ САВЕТИ.

— За модерни свет. —

Од Лобцајхбрудера.

Дете моје, нек ти ј' знано,
Питају л' те за суд рано,
Ма то било и у шали —
Само хвали!

Ако гледаш позоришта,
Дела што не вреде ништа
Од талента и пропали; —
Само хвали!

Због морала нек је вика,
На артиског управника,
Узми „ми смо народ мали“
Па га хвали!

Неч'ја песма кад се свира,
Ма како да слух ти дира,
И лоповлук чујеш мали —
Само хвали!

Покажел' ти сликар који,
Слику што баш ништ не броји,
Нек се други сирда, шали —
Ти је хвали!

Чита ли ти когод песме,
Водене ко с' какве чесме,
Ма све добро, да им фали —
Ти их хвали!

Фарисеје, књижевнике,
Дефранданте, управнике,
Талент велик или мали —
Увек хвали!

Осетићеш тад промене,
Свуда, сви ће, да те цене,
И сав свет ће веруј мали —
Да те хвали!

ОБИЧНО ПОМОЋНИЧКО БРБЉАЊЕ.

Помоћник: Ове чарапе бих вам препоручио милостива, врло добро вам стоје уз лице.

Ал' се мрште на клотиру
 Брњица им та не годи,
 Ал' ипак ће попустити,
 Кошут ће их да укроти.

Еј, када би само могло
 Словен'ма је бар намаћи
 Него зло је, што ће Швабо
 Прво њима је натаћи.

НОВОСАДСКИ ПРОСИЈАК ЗВАНИ «КАЛУЂЕР.»

— Шга, само једну крајцару ми да-
 јете?

— Кад би вама само сваки једну
 крајцару дао, ви би у скоро могли себи
 купити кућу.

— Па кад ви то боље разумете од
 мене, што не идете ви да просите?

САЧУВАЈ ГА БОЖЕ.

Један тврдица, показује своме јед-
 ном познанику, своју нову назидану
 кућу.

— А, ваша трапезарија је дивна!
 — рече познаник хвалећи велики
 простор.

— Да, рече тврдица. читава сала.
 У њој могу Боже сахранити, осамдесет
 особа јести.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Откази и изјаве.

Великом и највећем председнику радикалне странке, поседнику дугачке браде и кратке и т. д.

Господин председниче!

У плавом, управо модром хоризонту земаљског царства наше странке — надвио се отуд из »уже“ Угарске црни облак над вашом главом и брадом, па поред пљуска и туче који су прешли преко наше главе у равнине Срему, ја који сам ту исту благодет осетио, бојећи се холује која се приближује — изјављујем, да сам намеран благовремено склонити се како ме не би ни гром могао дохватити. Уверавајући ваше Благоутробије, о својој маленој способности и ако великим устима, молећи Вас да ме и на даље не изволите теретити које каквим дужностима, као на пр. примањем неког на мене упућеног друштвеног новца, у колико сам себе сматрам куд и камо заборавнијем и глупавијем и од нашег одличног глупака Бранка, и надам се да ће те ме још пре но што се странка разреши — разрешити. Бележим се

С пангерманским поздравом

Нерр Бабиц.

*

Највећем живућем — измађару

Јаши Сонићу,

поседнику Вацке повеље, витезу ловачког ножа, поседнику звечећих златних ордена и јаслашких одличја. Дичном члану „I. лажовског друштва“ — и одличном новинарском гњаватору XX. века. Свршеном фразологу и опсенару — атлети друштва за »дизање“ »Страда“ дворском путунџији Њ. екселенције Фрање Кошута и бана Рауха, — арендатору: автономније, даљских спахилука кукуруза и радикалских телића; бившем магарцу и т. д. и т. д.

»Велики“ — господине!

Сироче наше војводине!

Великог таста — зете!

Дико српских Кошутоваца!

Поносе српских радикалаца!

Ти све знаш! Ти све мораш знати.

Ти мораш више знати и од свезнајућег автономног тумача Жарка.

Ти дакле и то мораш знати, што ја не знам: да те ја волим, и да ти мене никада не можеш заборавити. Па ипак си ме једном заборавио!..

Онда. — знаш! — у Карловцима кад је чвркнути др. Резанац, пре мене стигао — на хајдучки сабор.

Али и то ти је знано, да сам ти ја то опростито тако великодушно, каква великодушност једино ваљда у Кузмановој великој души постоји.

Али и то ти је знано, а зна и Мирабо, да мени пред очима лебди једино — интерес мога опстанка.

Ти знаш све. Познајеш ме као душу своју Познајеш моју скромност. За то или банк — или тропа!

Овим иступам. Међутим драге воље ћу и уступити — у случају потребе.

Не заборавите да су у нас увек лични интереса. Са исгим »зорт“ поштовањем као и кад вам је нож у руци.

Ваш уцељени

Др. Алекс. Ивић

истеричар и штребер.

Драги Јашо!

Не могу описати радост што сам приликом последњих избора — остао код куће. Ти знаш мене како сам лајао. Па држим да је боље називати ове наше (бар су своји) „марвом“ — него туђина, личана или самосталца.

Пошто си тако добар био те нас у сред лета насанкао — решио сам да ћу или иступити или нећу — из бивше радикалне а сада још увек Раухове странке. Камо моје лепе среће да сам још онда иступио кад сам хтео. Бар неби имао за собом таку репину — као данас.

Мој иступ зависи дакле од твоје опсенарске способности.

Твој за сада и надаље

Др. Миша, автономни кинез.

Драги Јашо!

Овако дебео, пукао бих дужом и попреко кад се сетим сремске лепе зелене ледине, и веруј да би ти овај час окренуо ону другу лепшу страну, ону исту коју су нам свуда наши мили Сремци о изборима показивали, само кад би знао да би се нашао таки револвер новинар, који би умео тако вешто владати и пером и ножем, а у случају потребе и убијати, и кад би знао да би се на овом гуравом свету нашао један новинар, који би умео догођену истину, тако мајсторски заокружену описати, и као лаж да се даје њоме накљукати — бистри читаоци наше моргењаче. Ја пред тобом ломим моје перо на двоје, па и ако сам пок. Јоту мрзио, — признајмо да смо ипак наш програм

обесили о клин и ступили туђину у службу, која ће нам свима доћи главе.

Ја сам међу вама најпааметнији. Ако у силним лажима не буде ни мало истине, ни користи по нас — не народ, — а ја ћу иступити из странке. Нарочито ако саборски закључци не буду потврђени, које је више него, сигурно — онда зацело. Сервус!

Жарко шумач.

Великом фразеру
Јаши Angerauchten.

Ја сам увек слепо сваку владу помагао, — али нек ослепим ако видим, у чему смо сад боље него под владом Куен Хедерварија, Ракоцаја, и шта је то што си ти писао у „Застави“ да има нечег лепег у Рауховом програму. Да не умеш тако јединствено на целој земљиној шару лагати, па и ако никада Рауха ниси грдио шта више отворено писао у „Застави“ да је радикална странка готова Рауха, ради оног лепога у његовом програму потпомагати, којег и данас не грдиш, ти који умеш онако бичкашки псовати — ниси ипак оптужбу противу Рауха и грдње наперио — а свеје телиће тако фино слагао и тако дрски свом свету на очиглед — наша неваљалства подметнуо самосталцима.

Ја узевши у обзир све те твоје врлине, које су крунисане и једним убиством племени тог Србина, а сада и мрцварењем свог рођеног таста и убиством свих твојих присташа, ја као признати увек и свагда највернији и најпонижнији мамелук — остајем и даље у странци.

Др. Ђорђевић Мирабо
Стари Куеновац.

Боље нека наша домовина буде крава мазара, него ја Во. Остајем дакле и даље међу радикалским телићима.

Вочић.

Привезан за Раухове јасле.

Ја нећу иступити. Будите мирни ако у опште можете мировати. И ако иступим, ја ћу опет у *нешто* уступити... нагазити.

Новак.

Ако саборски закључци не буду потврђени, зацело ћу опет уступити из радикалне странке.

Кузман Миловановић
бити имајући ајмашки школки референт.

*

Драги Јашо!

Шта је ту је. Потегни нож док се нисмо разишли. Ја остајем и даље председник ако будем имао коме. Поздрав Рауху и Кошуту.

Твој лакеј, *Красојевић.*

Мисли моје, куд блудите...

— *Трезвенка из уже Угарске.* —

Мисли моје, куд блудите

У ту **мрачну** ноћ?

Куда вером, за невером

Куд мислите поћ'!

Туђом она*) стазом **оде**

Туђина јој циљ,

Туђе »цвеће« њу већ **реси**

Не домаћи смиљ.

— — — — —
— — — — —
Браћат би ју само могли
Али вратит' не

С јасала.

*) Овај... стрипа „Застава“. Пр. Уред. „Ст.“.

ОТВАРАЊЕ АКАДЕМИЈЕ.

На предлог нашег дворског саветника Ј. Т. — решио сам да помоћу наше субвенције, — увидевши оправдану потребу, — поново отворимо чувену иришку

Слепачку академију

на којој за управитеља, исте, постављамо нашег досадањег *слепчовођу* г. Др. *Млатанч Лизавца*.

Како се у Иригу приликом последњег изборног вашара показало највише слепаца, то се академија има у самом Иригу отворити.

Слепци се имају на Лизавца обратити.

У *Загребу*, на дан „Ser. Paula“.

За **ange-rauchten** бана
Rauch, комесар.

Ђука и Шука.

Ђука: Ех ала се обрукасмо, поред оног чилаша.

Шука: Можд' нас не би онолико било да не дође главом Јаша.

Ђука: Јаши — сили сад показа српски народ пут.

Шука: То ј' истина,

али Јаша није на то љут.

Ђука: Мислио је издајница Срство да утуче.

Шука: Он то мора, јер га на то дух злотворов вуче.

Ђука: Еј да гадна људождера српски народ има.

Шука: Крив је само онај који Јашу прима.

Ђука: Баш се чудим избору Лизавца.

Шука: Шта ћеш, мора Раух да има, ма једног пузавца.

Ђука: Хуј, хуј.

Шука: Не хуј, него цфуј!

Вести из места и са стране.

Тражи се тумач. Овдашње »Српско трговачко удружење,« тражи за своју творницу шећерлеме једног тумача кинеског језика, пошто у истој радионици поред 50 Швабца не примају Српкиње, — а једну која је примљена не могу г. мајстор Бесермењи, и његова сестра да разуму — те непрекидно морају да питају Швабице: »Вас ест дас фир а кинезише шпрахе?« — Уједно јављају да је Бесермењи дошао с урлауба из Сарајева, где је »провео« три недеље — с оне стране.

Излет »гњаваторског удружења.« Признати чланови, нашег одличног гњаваторског удружења — учинили су излет у Сомбор, где су као што нам отуд јавља наше Лобцајхбрудерство врло пријатно изгњавили Сомборце.

Грозна претња. Један пропали писац сеоских драма — прети позоришној публици да осим 2 »успела« комада, има још седам комада у резерви с којима мисли атакирати на здраву свест гледалаца. Позор Сомборци! Држ'те се глумци!

Витковићеве басне.

Сеоски учитељ и ђак.

Каква то мора да је књига, у којој и животиње говоре — упита учитеља сеоски ђак. Езопове басне се зову, — одговори учитељ. »Али и животиње говоре! Како је то могуће?« — »Од како људи не смеју на своја уста да искажу истину, казује је на животинска.« »Ја то не разумем.« »Не, синко, јер си још дете.«

— Наравно, да он и не зна шта је то пресаа парница — и једна пословица из »Рићокосе.«

Лав и његови пљачкаши другови.

Враћајући се из лова са великим плећном лаф, рећи ће у путу: »Ваши би добро било кад би покренули хајку на људе. — Да богме да је добро, унашће у реч магарец, — сметувини с рамена упљачкану дувљач; шта више ја бих препоручио вашем височанству. Е, онда нећемо покренути хајку на људе, одговори лав. Зашто? упита ушати. Велика зверка заврте репом, поново натовари на магарца терет. За то, рече лав, што ми ти саветујеш.

Да је Раух на ову басну знао, за цело не би био послушао бившег магарца и повео хајку на људе у Удбини.

Старо дрво и свиња.

У шуми је међу осталим дрвећем било и једно врло лепо старо дрво, које је људе узимало под окриље од непогоде и сунчане препеке. Под њим је ријало једно свинче, које се у шуми жиром гојило — па кад се као и редовно свиња стане о њега чешати: упита ће га старо дрво, толико је овде, лепог глатког дрвећа, па ипак волиш ти дебела свињо о мене да се чешеш. Ваљда сам ти се допао? — Да, зато што ми је о тебе најзгодније да се чешем — одврати свиња.

— Тако и наш Јаков, најрадије се чеше о др. Полига.

МАЛО ДРАСТИЧНО.

— Колико помоћника имате у својој радњи?

— Тринаест; управо дванаест; један је увек у 00.

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

ИЗ ЈЕДНЕ КРИТИКЕ.

„Из сиве, једнолике гомиле“ — Л. М.-д.
 „Пожртвовној разборитости“ — нов
 серум за инјекцију критичара.

»Верно погођене београдске типове«
 — (мени су исти познати и ако никада
 нисам живео у Београду.)

»Оно даље се не може нападати“ —
 (а имао бих таку вољу за нападање!)

„Скелет“ — ! (?)

»Српска премијера« — ?*)

*) Тек ми у срп. позоришту не можемо гле-
 дати француску или мађарску премијеру. Пр
 слаг.

ШТА БИ КО НАЈВОЛЕО?

Змејановић: да му се како после бо-
 ловања на Ревизији наћи међу само-
 сталцима.

Пашић: да као самосталац не узмора
 више мењати начела.

Јерemiћ: да му се како спријатељити
 са самосталским саборским клубом, ма не
 био никад »самосталац“.

пан Новак: да још једаред дочека
 оваку смрт патријархеву и да се кан-
 дидује у Даљу — али после смрти Шан-
 дора Поповића и осталих самосталаца.

Красојевић: да му је још једаред ма
 обријаном отићи у делегације.

Миладиновић: да се не познаје на
 трбуву последице даљских кукуруза.

Саборски Одбор: да овако стање у ав-
 тономији потраје бар још сто година.

Јаша: Да се као поштен човек сит
 нагрди непоштена света.

Бенин: Да му је присуствовати о
 ручку у двору кад је постављен сто
 сребрним есајгом.

Како наши разуму оперу.

- Хоћеш ли у позориште?
- Шта се игра?
- »Слепи миш«!
- Какав је то комад »Слепи миш«?
- Па тако, — смеје се!

Театралија

У Сомбору напада неки критичар
 управу срп. нар. позоришта што се
 усудила играти Офенбахову оперету
 „Женидба при фењерима.“ — уз
 хармонијум. — Којешта! Нек' чита сом-
 борски критичар у немачким шаљивим
 листовима — из „шмире“. Позор. од-
 бор друштва за штедњу и за узајамно
 потпомагање је решио међу тим да у
 интересу штедње, за пратње оперете набави или
 вергл или модернији инструменат — фонограф.

— Један члан позоришног одбора је предла-
 гао, да неко прода 16 комада „Просветних над-
 ничара“ — па ће добити дабе фонограф..

— Управник је узео једну певачицу 2 ме-
 сеча дана на пробу. Песа Бајић је противан, да
 Добриновић као не компетентан проба певачице —
 и позива се на свој реноме.

ИЗ СОМБОРА.

— Како вам се допада бивша ку-
 варица, а садања нова певачица у
 нашем позоришту?

— Она, пева лепо, али само или
 пева сувише високо, онда дистонира;
 или сувише дубоко, онда дестонира.
 А кад већ d погоди, онда детонира
 — рече коровођа истог позоришта.

Умствовање једног новосадског
шерпењара.

— Да сам ја, пане, Геца Дунђерски,
 ни један лонац не би испод 3 круне
 закрпио.

Једно скромно питање.

Кад је због једног крњег чанка про-
 лила радикалска странка невину братску
 крв, да колико ће тек потећи крви око
 даљских масних лонаца?

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Позив на — одзив.

Не знам, да ли има што досадније за читаоце него позив. Сто пута сте читали позив на село, на пр. новосадске читаонице, па нити вас позив нити село занима, за то је ваљда и било последњи пут на читаоницином селу свега 3, словом *три породице*. Тако исто су досадни и позиви на радикалска села. Позиви на матичину скупштину. Још једино ваљда што позиви за плаћање порције и позиви на лепој плавичастој хартији — (у суд) што могу мало јаче човека да загреју. А ваљда нема на свету досаднијег позива и за новинаре и читаоце од позива на претплату, која обично овако почне:

„Овим бројем навршава се I. четврт нашег листу те отварамо претплату на II. четврт,

услед чега уједно молимо кад ми отварамо претплату да ви опет не затварате вашу кесу,

него да нам претплату заједно са дугом, чија Вам је свота назначена на црвеној цедуљи (знате црвено то значи радост, бар за администрацију листа) коју овде прикључујемо, а верујте да нам нећете на жао учинити, ако нам осим дуга, одмах као прави претплатник пошаљете и за II. четврт 2 круне — и опет на прикљученој и већ на нас упућеној новчаној упутници.

Па поред свег тог што су новчане упутнице већ упућене, оне врло тешко стижу до нас. Да су сада какви сметови снега или страјкови, па да жељезница не ради ми, би то још појмили и могли разумети ситуацију ал' овако нам не иде из главе, а по неки чак и из стомака и све се крстимо, шта је то да нема претплате. Мисле ли ти људи, да ћемо ми овако још дуго моћи?

Нека буде магарац ко хоће, и коме се мили бити магарцем, (на пр. Јаши) па нека се шали на вересију и на креду, наше су и креде и кредити исцрпљени, па сад или — или.

А завршује се по кад кад и овако на пр.:

„Овако се даље не може. Ако г. г. претплатници желе да наш лист и даље излази а они нека пожуре са претплатом, а уз то их још молимо нека нам сваки по једног новог претплатника набави, па би ми лист онда издавали у дуплом формату т. ј. на 16. страна као што је данашњи број!

Ко је пријатељ нашем листу нека се заузме и не дозволи да једини независан срп. сатиричан лист мора престати. Идемо да видимо.“

С поштов.

Администрација и Уредништво

„Стармладог“.

Полишички афоризми.

— И по неком тишлеру фали даска у глави.

— И ако је у лажи плитко дно радикали се ипак дубоко заглибили.

— Да је Христос своје васкресење објавио преко „Заставе“ — данас нико не би веровао у његово васкресење.

— Неко окупио једног самосталца па све пита, а докле ће трајати још тај »Народни Гнусник«. — А шта се нас тиче. Знате како се оно каже: „Док траје — нек' лаје!“

— „Застава“ вели, да се они не боре за новац, но само за част. Верујемо. Сваки се бори за оно што нема.

— Поговара се да ће »наше дете“ Ивић испасти из радикалске странке. Тако би и требало да буде. Неки треба да испадну, неке треба да избаци — а ресто треба разјурити — па мирна Бачка.

— Понос, та реч кад се разчлени значи да је по носу добио Др. Сос.

— Што се тиче „Народних новина« оне у седам дана само један пут слажу, а осталих 6 да не говоре истину.

Брка.

Одговори уредништва.

Владином пријатељу у Б. Учињени су кораци код главног вође ваше странке. Будите спокојени — и вама ће ваљда сунце слободе у скоро сијнути.

— Молимо пријатеље „Стармладове“ сатире, да ако им се жанр стармладове сатире или по нешто и „Стармладог“ допадне, да нипошто не прештампавају из „Стармладог“ него нека се радије обратe на *литерарне мајмуне*, па ће им они то исто само мало друкчије — „написати“. „Српски Глас“ — пак пошто не трпи либерале, нека ма чак из Хрватске „Коприве“ противу радикала по нешто донесе само ни за главу из либералног „Стармладог“.

СЛАНО КУПАТИЛО

У СТ. СЛАНКАМЕНУ

отвара се 1. маја, а сезона траје до 1. октобра.

Друштво је саградило **2 зграде са 40 елегантно намештених соба**. Цене су од К 1'20 до К 5.—

Осим тога има рештаурација са добром и јефтином кујном и добрим пићем.

149 — 509

Штајерска земаљска

Ројичка

КИСЕЛА ВОДА

Добива се свагде!

ИЗВОР „ТЕМПЕЛ“
најбоља вода за окрепу!

ИЗВОР „ШТИРИЈА“
гласовита лековита вода!

По медицинским ауторитетима
најбоље препоручена!

Управа бунара
Ројичке
киселе воде

Права је ако на челу има жиг: St.Landschaft. Rohitscher!

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ
и стовариште надгробних споменика
ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ
у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подузеће „Конкордија“ пређе Буре Стојковића, Курчинска ул бр. 15.

Држи вазда огроман избор свакорних каменних надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а позлата дупла и дуготрајна. Велики избор мртсандука, венаца, покрова и целокупне опреме за погребне Целене строго солидне а послуга најтачнија. 140 5 52

Многоструко одликована.

Постоји од 1860. године.

ФАБРИКА НАМЕШТАЈА И СТОВАРИШТЕ

НАСЛЕДНИКА НИКОЛЕ ДУСИЊГА

170 1—52

У НОВОМ САДУ.

Ханска улица бр. 1. преко пута од српске основне нар. школе препоручује своје велико, богато сортирано стовариште намештаја за спаваће собе и трапезарије, као и свију врста тапечираних гарнитуре за салоне у сваком стилу по јевтиним ценама.

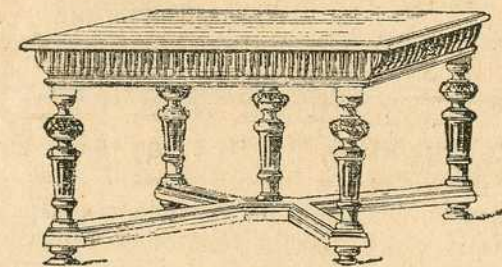
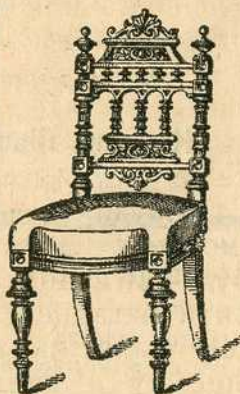
Даље: шифонера, иревета, столова, ноћних и за умивање, орманчића, креденца, дивана, огледала, мадраца, столица,

С Л И К А,

у тамној и политираној изради а солидној каквоћи и са врло јевтиним ценама.

Избор у ћилимова, простирачима и завесама.

Препоручује о нашу нову уређену радионицу са машинским радом за израду свију врста намештаја по жељи.

Солидна послуга! — Јефтине цене! (О солидној послуги најбоље референције.)

У
Н
И
В
Е
С
Т
Е
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

ЈЕДИНСТВЕНО И НЕНАДМАШИМО ЛЕКОВИТО БЛАТНО КУПАТИЛО

„РУСАНДА“

у Меленцима (Торонт. жупанија) у Угарској
ОТБАРА СЕ 1./14. МАЈА 1908.

а завршује овогодишњу купал. сезону 1. (14.) септ. 1908.

СИГУРНА ЛЕКА у купци, наћи ће они болесници, који пате и болују од ових болести:

- 1.) Скрофуле у свима облицима и појавама.
- 2.) отока у жлездама и коши, 3) Чиревима.
- 4.) Костобољи, реуми у свима облицима и појавама.
- 5.) Застареле тврдоће, укочености, згрчености, поле запалења у зглавцима, (контрактуре.)
- 6.) Застарелих рана и отока, нарочито услед кошчаних болести Caries-Necrosis-a, у чему надмашује и најгласовитије интернационалне купке.
- 7.) Кроничних кожных болести. особито суве екцеме.
»Prurigo Psoriasis« — кожане болести евију врсти, које нису могле никакове лековите масти излечити.
- 8.) Севотине и застареле реуме.
- 9.) Са успехом лечи застарели Луес, Ишијас, и т. слично, те су за ту сврху спремане нарочите кабине.
- 10.) Код женскиња са сигурним успехом лечи неуредан крвоток, и живчана поболевања.

Управа купатила располаже безбројним захвалним изјавама, оних болесника, који у дугогодишњим мукама своје болести, изгубише сваку наду за оздрављање, а који се по употреби **само 21 купке**, опростише несносне и мучне боље и подпуно здрави кућама вратише.

Поред чудне природне лековитости, купатило је по модерном укусу и данашњим захтевима удешено тако; да гостима стоји на расположењу, вијугастим стазама лепо удешен и простран цветни парк, са дебелим хладовима и угодним клупама, три лепо и модерно намештена хотела са гостинским собама, простран курсалон, и трапезарија, гласовир, куглана, особита музика изврсна кухиња и тачна послуга.

Купатило шаље свакоме бесплатно, на захтев уз обележје тачне адресе купалишне проспекте.

За управу купатила „Русанде.“

У Меленцима 13. (26.) марта 1908. године.

Каменко Пиперски
деловођа.

Бена Петровић
председник.

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16 оц (сваког месеца.) Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Хаџић-Светићева улица број 6

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ. (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић
Власник и издавалац: М. Крстоношић. Штампарија д. д. Браника, 1

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А